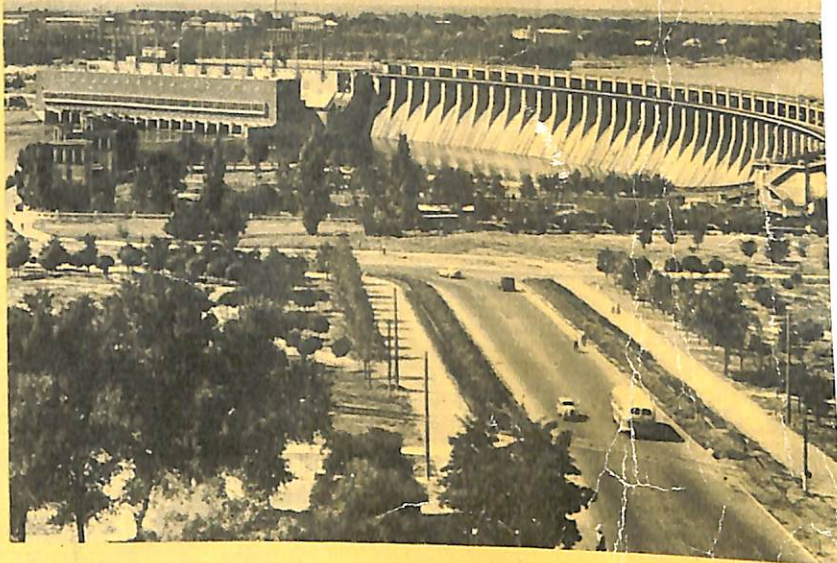

M 66741
65.040(4YK0)
3-33

Запоріжжя

5/02 65049 (Чулер-ЧЗП)

33

М 66741

Х
У

Запоріжжя

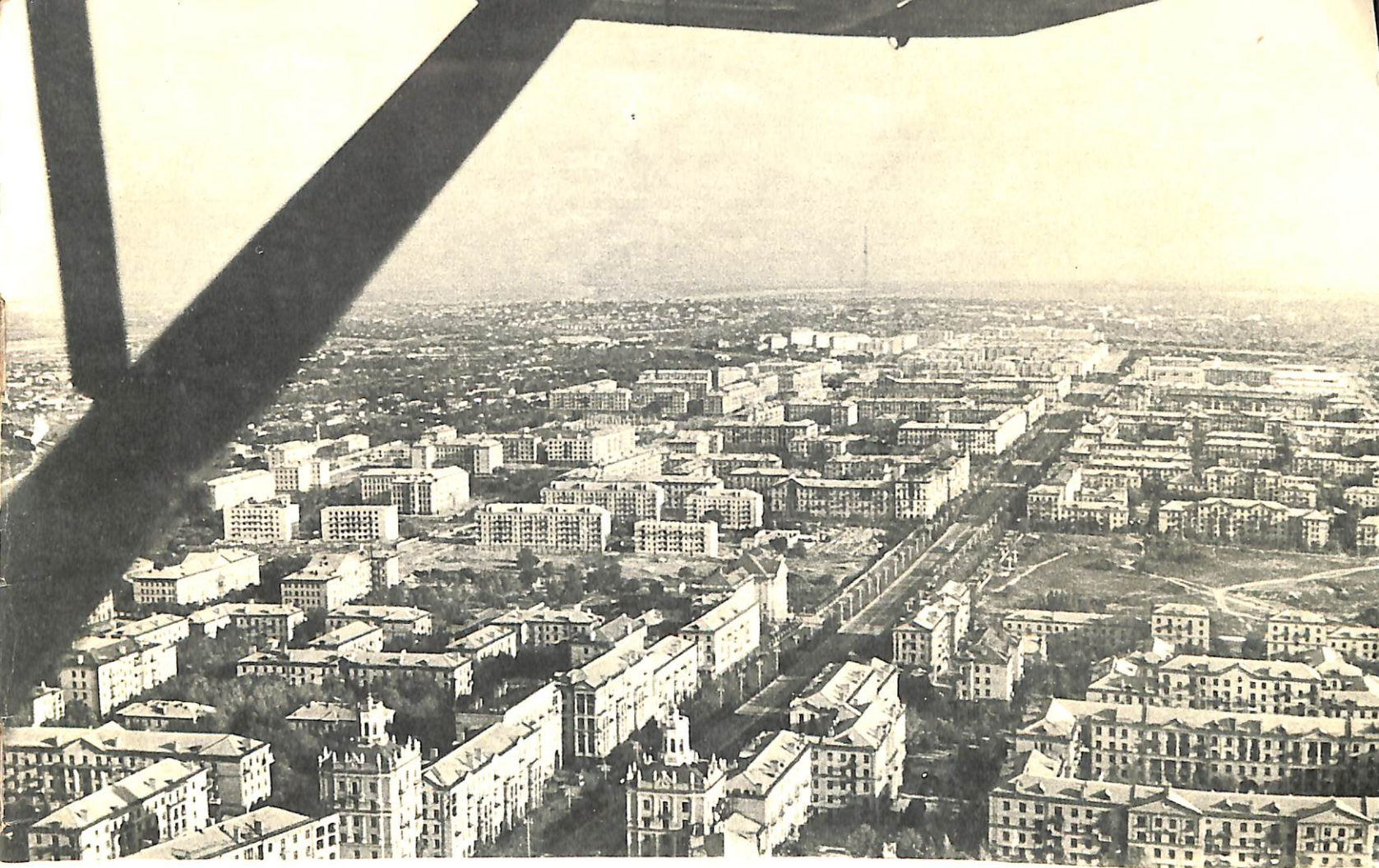
ФОТОНАРИС

Запорізька об.
БІБЛІОТЕКА
ІМ. М. ГРІШКО

ПЕРЕВІРЕНО

ПЕРЕВІРЕН

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА
І МУЗИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР
Київ 1960

Загальний вигляд нового Запоріжжя.

Мабуть, не в кожного українського міста, що поселилося на берегах Дніпра, склалася так історія, як у Запоріжжя. Саме тут тисячоліттями не затихав гул знаменитих порогів...

Багато віків на зелених пагорбах стояли Київ, Канів, Черкаси, а там, на півдні, де ревів від порогів Дніпро, навкруги був безмежний степ. І ніхто не гадав, що саме тут, в пустинному куточку нижнього Придніпров'я, поруч з славнозвісним островом Хортиця—місцем Запорозької Січі—виникне у майбутньому велике місто.

Лише в радянський час, час великих звершень, береги древньої ріки сповнив шум великої будови. З усіх кінців країни з'їхалися будівники, щоб примусити Дніпро працювати на людину. Минуло п'ять років, і поперек русла ріки лягла велична бетонна гребля. А поруч з нею виросла гранітна будівля гідроелектростанції...

Дніпрогес і Запоріжжя. Саме навколо Дніпрогесу разом з індустрією поступово піднімалось і казкове соціалістичне місто, місто могутньої енергетики і великого металу, досконалих машин і механізмів. Дніпрогес, що був на той час однією з найбільших гідроелектростанцій у світі і який вже на початку тридцятих років виробляв електроенергії в три рази більше, ніж у всій дореволюційній Росії, став символом могутності Радянської держави.

Ось чому жителі Запоріжжя гордяться своїм рід-

ним містом, яке вони вважають ровесником Великого Жовтня.

Невелике повітове місто Александровськ, як називалось до революції Запоріжжя, було колись одним з занедбаних поселень Придніпров'я. Водопровід і електроосвітлення, бруківка і тротуари були лише на центральних вулицях. Кустарно-ремісницькі майстерні, дрібні заводи сільськогосподарських машин та вальцові млини—вся його промисловість. Культурні заклади були представлені театром на 80 місць і однією невеликою публічною бібліотекою.

Хіба можна не пишатися тепер містом, до нового життя якого покликані не тільки окремі заводи, але й цілі галузі промисловості! На початку тридцятих років Запоріжжя дає країні перший метал, водночас з Дніпрогесом в ряди діючих вступають електрометалургійний завод «Дніпроспецсталь», первісток радянського комбайнобудування—завод «Комунар», потім коксохімічний, алюмінієвий, машинобудівні заводи. За роки п'ятирічок один лише велетень чорної металургії—завод «Запоріжсталь»—виробив мільйони тонн чавуну, сталі і прокату. Вже в 1932 році у місті було випущено промислової продукції в 5 разів більше, ніж у 1913 році.

Хіба можна не пишатися тепер містом, красою якого є нові житлові квартали і вулиці, чудові палаци культури і клуби металургів, хіміків, енергетиків, будівельників!

Тепер справжніми народними домами для запорожців стали український драматичний театр імені Щорса, концертний зал імені Глінки, кінотеатри імені Гоголя, «Родина», «Комсомолец». Місяцями відпочинку і розваг для них стали стадіони, парк імені Франка, славнозвісний «Дубовий гай»...

Хіба можна не гордитися новим Запоріжжям. містом багатьох вузів, технікумів і шкіл! Тут плодотворно працюють проектні і науково-дослідні інститути трансформаторобудування і високовольтної апаратури, кольорової металургії, відділення Інституту металокераміки і спеціальних сплавів Академії наук УРСР, Інституту автоматки Держплану республіки.

Працівники наукових установ подають велику допомогу тим, хто варить чавун і сталь, виробляє прокат і кокс, найдосконаліші трансформатори, допомагають алюмінієвому заводу, де трудяться творці сріблястого металу, і новій галузі запорізької промисловості—автомобільній. За великим планом семирічки завод «Комунар» перетворився в першокласне підприємство по випуску мікролітражних легкових машин.

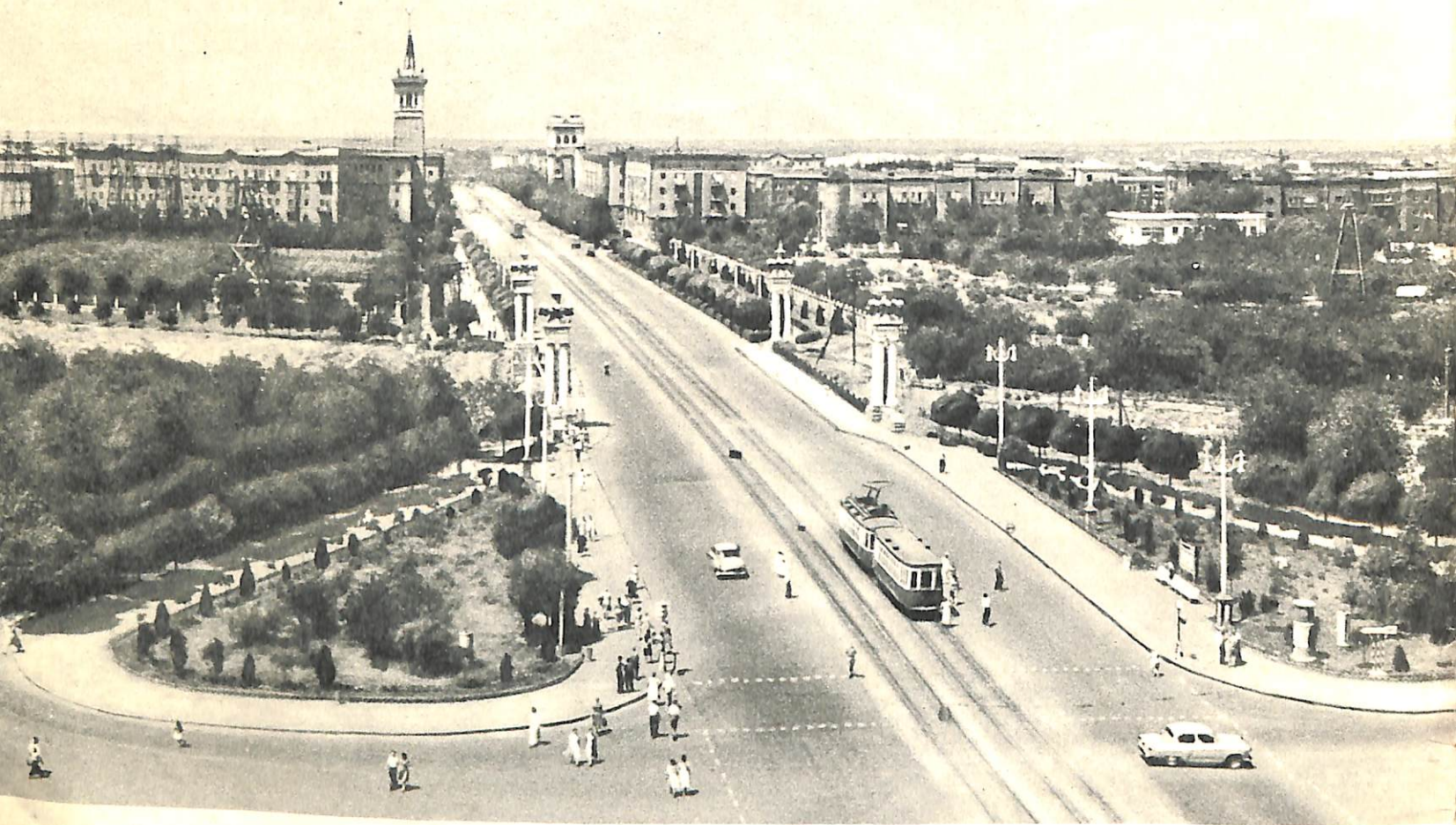
Заводи Запоріжжя експортують свою продукцію в десятки країн світу; в багатьох з них вони беруть участь у будівництві промислових підприємств. На основі найновіших досягнень науки і техніки у місті

модернізуються старі заводи, збільшуються виробничі потужності. Поряд з чорною і кольоровою металургією широкого розвитку набирають хімічна, електротехнічна; машинобудівна, легка і харчова галузі промисловості. На базі кокономотальної фабрики створюється один з найбільших в СРСР комбінатів по випуску натуральних шовків. За роки семирічки стануть до ладу меблева і швейна фабрики, заводи холодильників, штучної шкіри та інші.

Бурхливо розвивається індустрія, росте населення міста, піднімається над Дніпром Велике Запоріжжя. Головний напрямок в його забудові зайняло масове спорудження крупноблочних і крупнопанельних будинків з широким використанням прогресивних будівельних матеріалів. На відміну від минулих років, будівництво ведеться не вибірково, а великими житловими масивами. У таких мікрорайонах заплановані свої школи, дитячі садки, ясла, магазини, їдальні, спортивні споруди, паркові насадження.

На чому б не їхав сьогодні до Запоріжжя—пароплави чи літаку, поїзді чи автомобілі—відразу помічаєш величні індустріальні пейзажі, світлі квартали будинків, що потопають в ізумрудній зелені парків і садів. А коли проїжджаєш широкими вулицями міста, відчуваєш його повнокровне життя.

Славне місто над Дніпром сміливо крокує вперед.

Центральна магістраль Запоріжжя—проспект Леніна. Він простягнувся більш як на 15 кілометрів. На цій вулиці розмістилися адміністративні будинки обласних і міських організацій, раднаргоспу, культурні заклади і найбільші магазини міста.

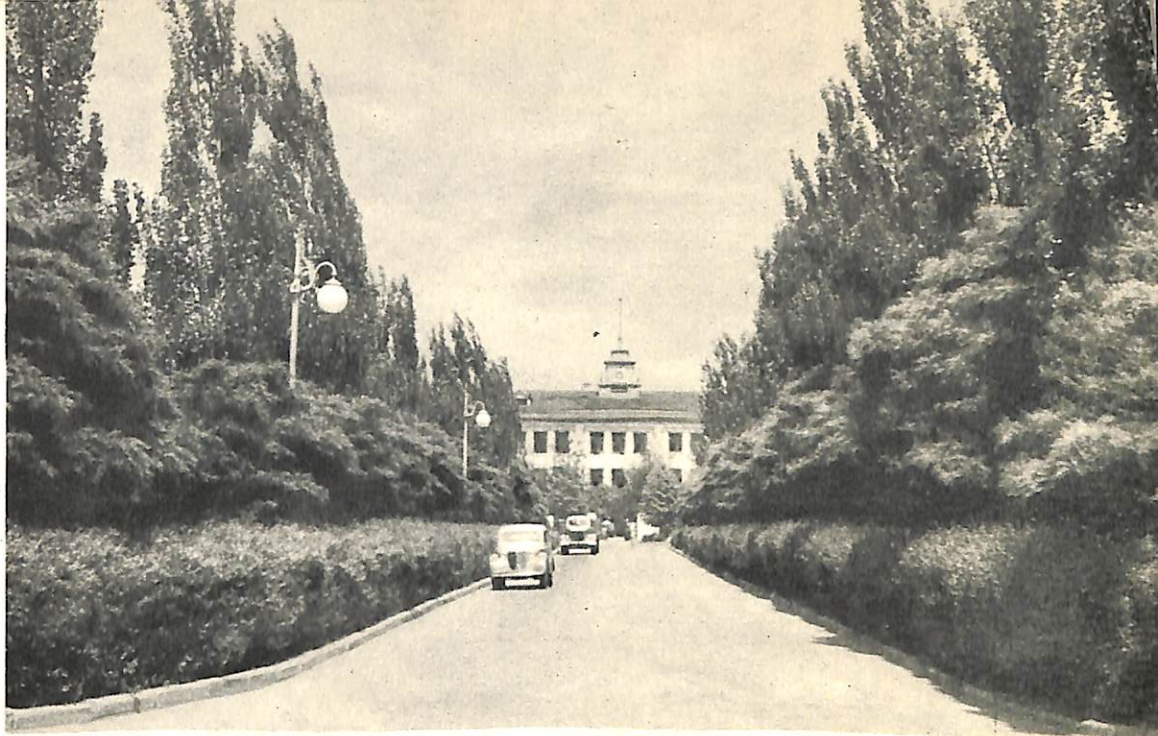

На цих знімках ви бачите мальовничі куточки проспекту Леніна.

На правому березі Дніпра, там, де колись було село Кічкас, тепер розмістилися житлові будинки робітників трансформаторного заводу.

Такий вигляд мають вулиці в цьому житловому районі, що потонув у буйній зелені кучерявих дерев і кущів. Мешканці міста особливо люблять пройтись по Кремлівській та Мінській вулицях.

В Запоріжжі багато гарних вулиць. На знімку внизу ви бачите проспект Сталіна. Це друга центральна магістраль, яка перетинає місто зі сходу на захід. Ліворуч—сквер на бульварі Маяковського. Обеліск, що зображує космічну ракету і супутник, символізує могутність радянської науки і техніки, велич людей, що прокладають шлях до міжпланетного простору.

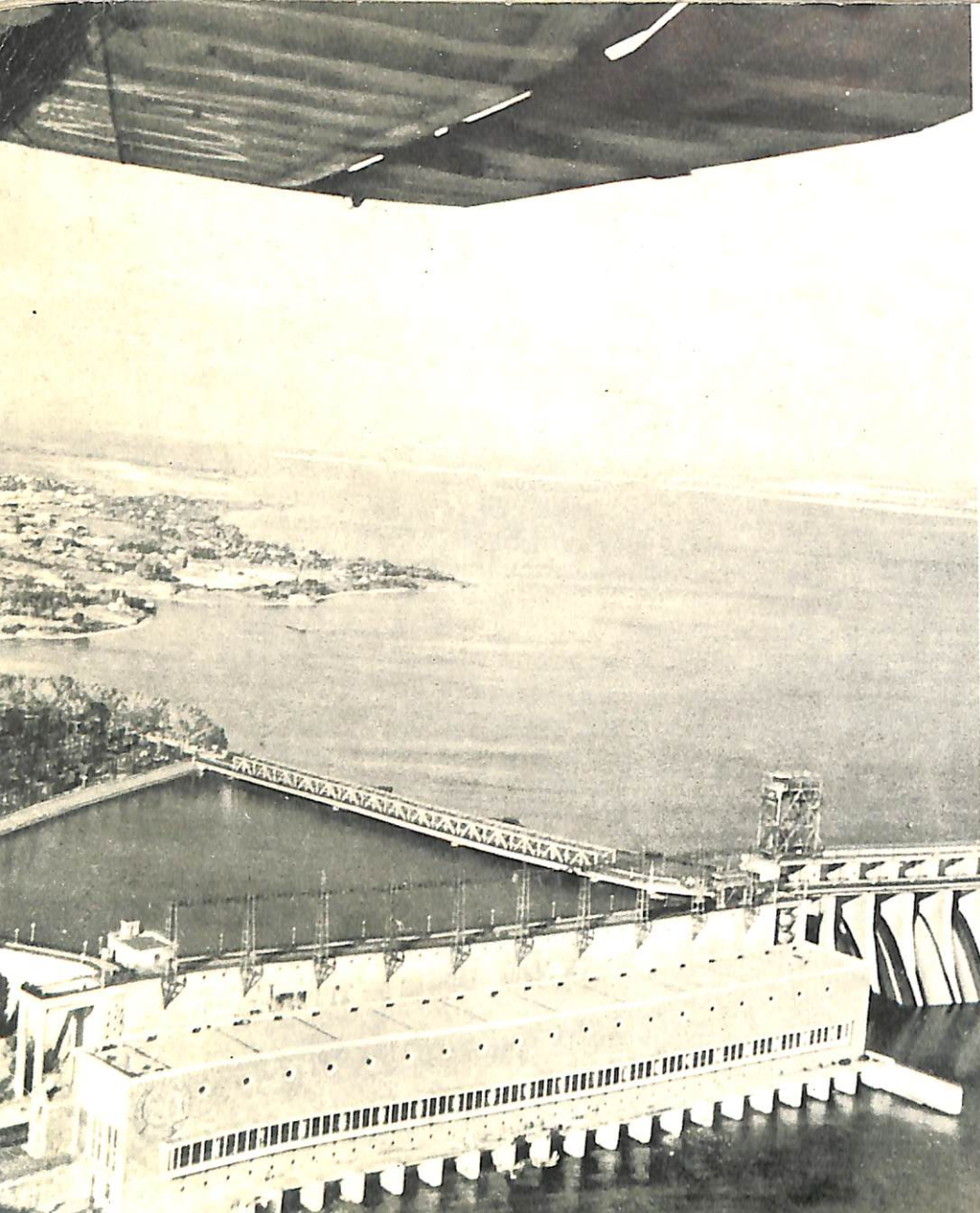

Будинок вокзалу «Запоріжжя - І».

Через Запоріжжя проходить автотраса Москва—
Сімферополь. Такий вигляд має ця дорога при
під'їзді до міста.

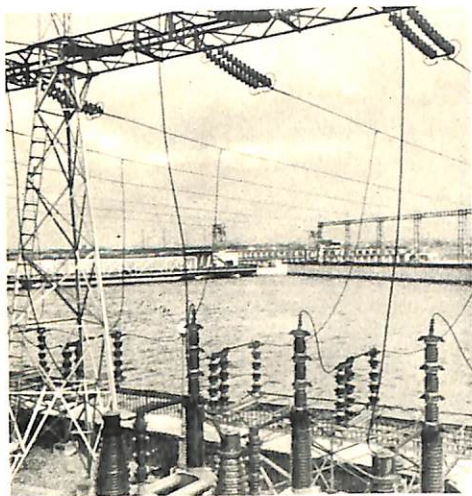

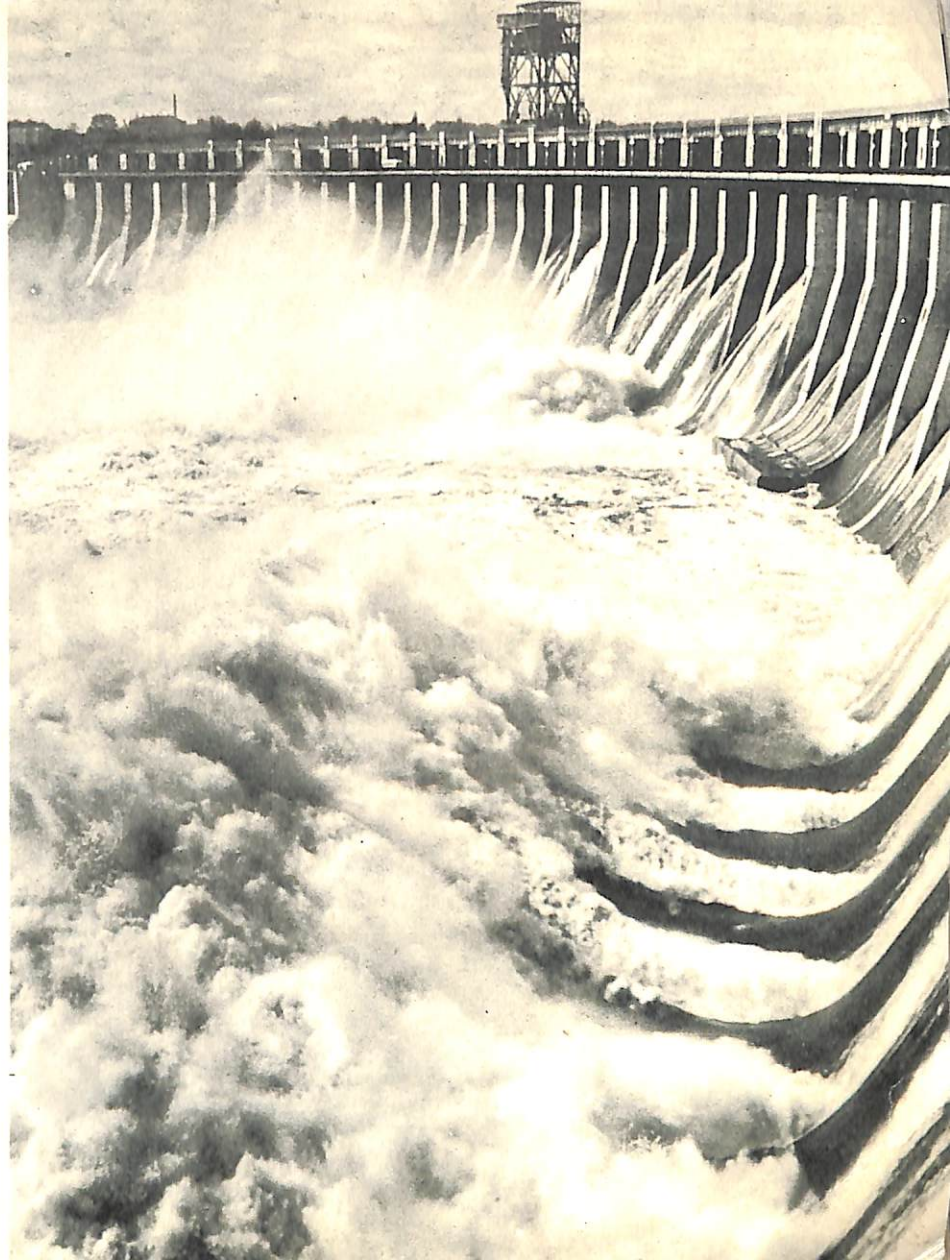
Пульт управління ГЕС.

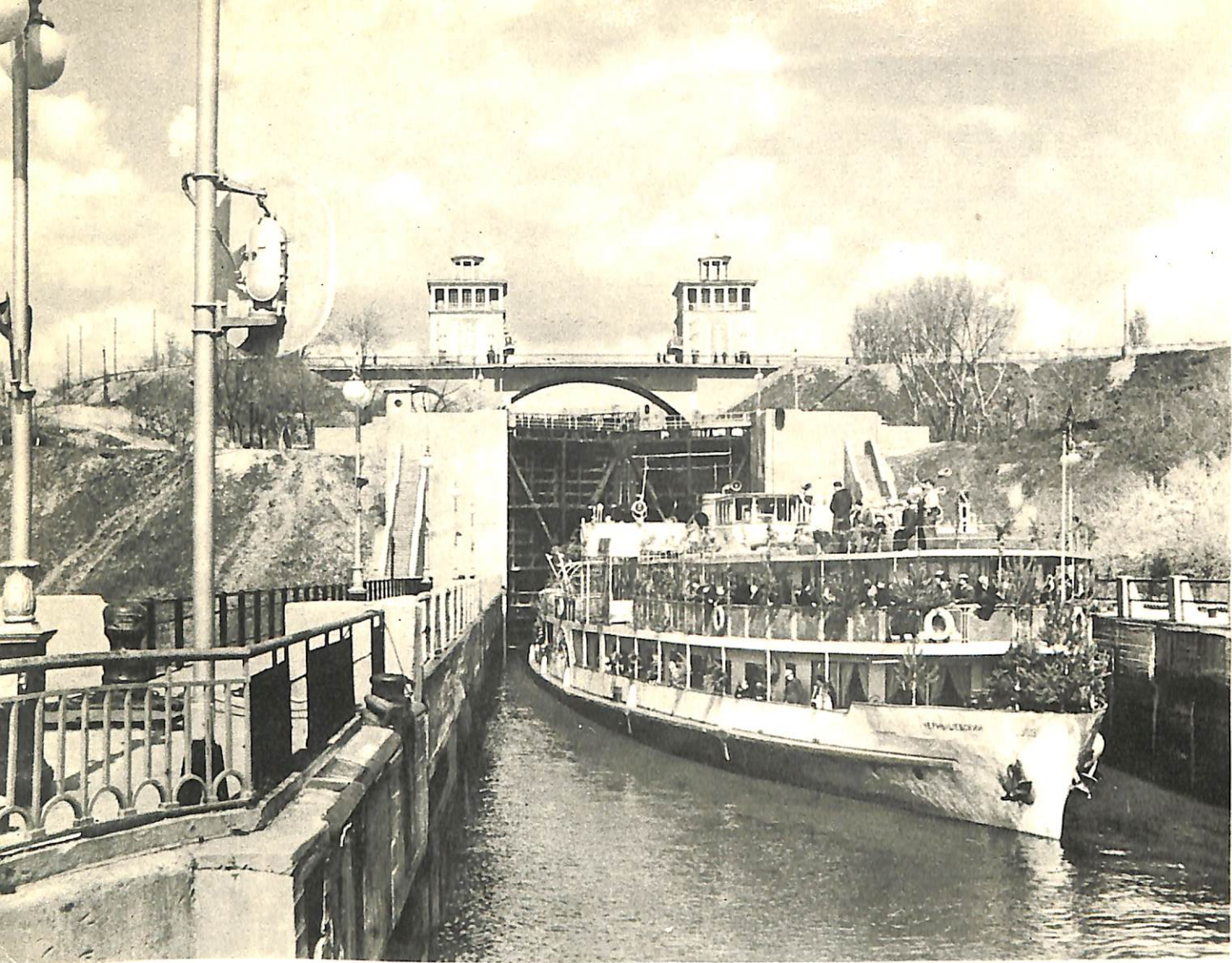
Перед вами знайомі всьому світові знімки Дніпровської гідроелектростанції імені В. І. Леніна. Ліворуч — зовнішній вигляд машинного залу, праворуч — гребля.

Дніпрогес — головна скарбниця Запоріжжя, енергетичне серце України. Ще й на сьогодні ця станція є найбільшою на Дніпрі. Всі процеси на ній повністю механізовані.

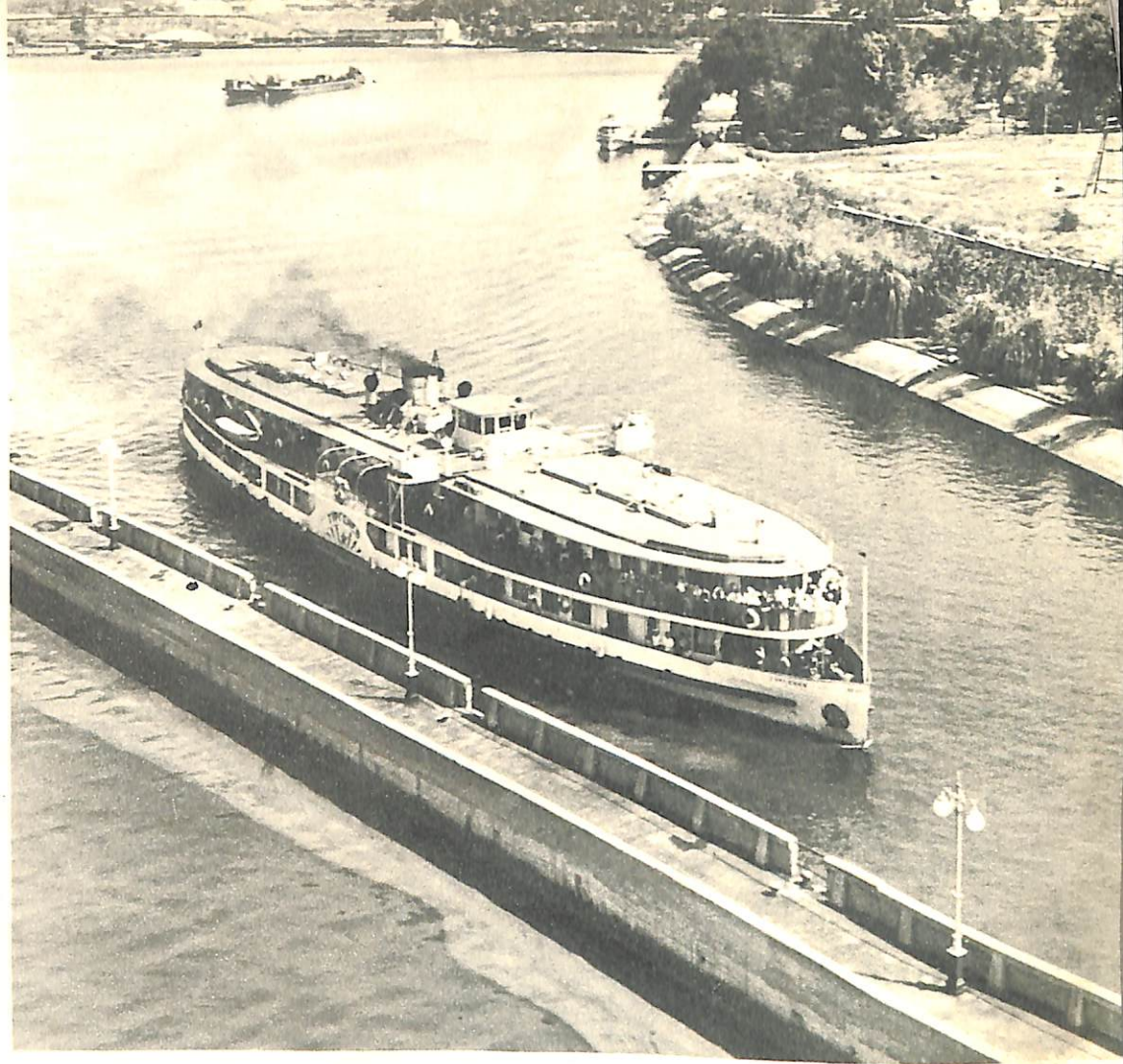

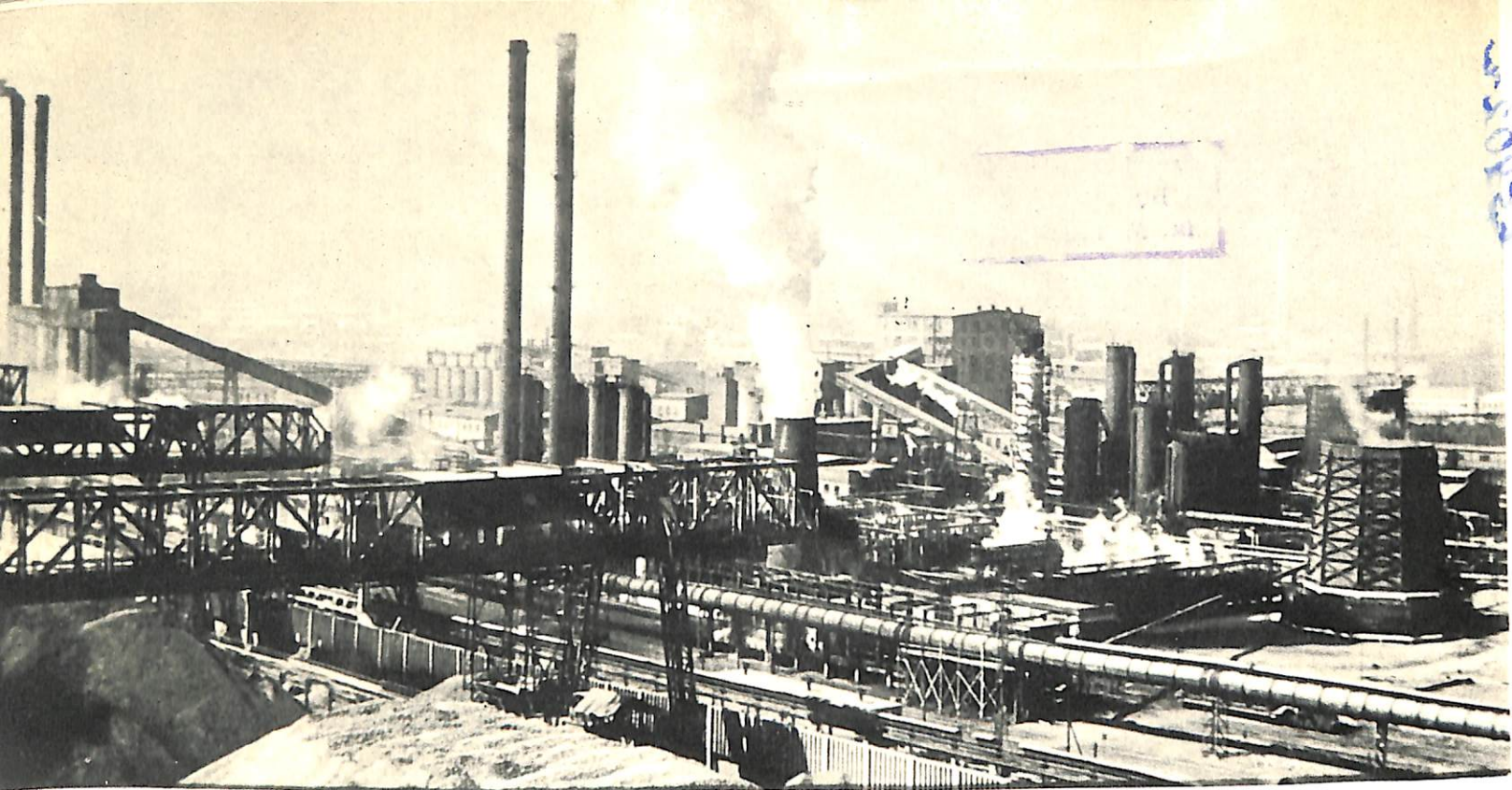
Все стало іншим навколо Дніпрогесу. Навіть електричні дроти, що несуть велетням індустрії електричний струм, стали прикрасою міста.

На лівому березі ріки до бетонної греблі ГЕС, яка навіки заховала грізні пороги, примикають водні сходи—трикамерний шлюз. Його спорудження відкрило наскрізне судноплавство на Дніпрі, а Запоріжжя перетворило у великий річковий порт.

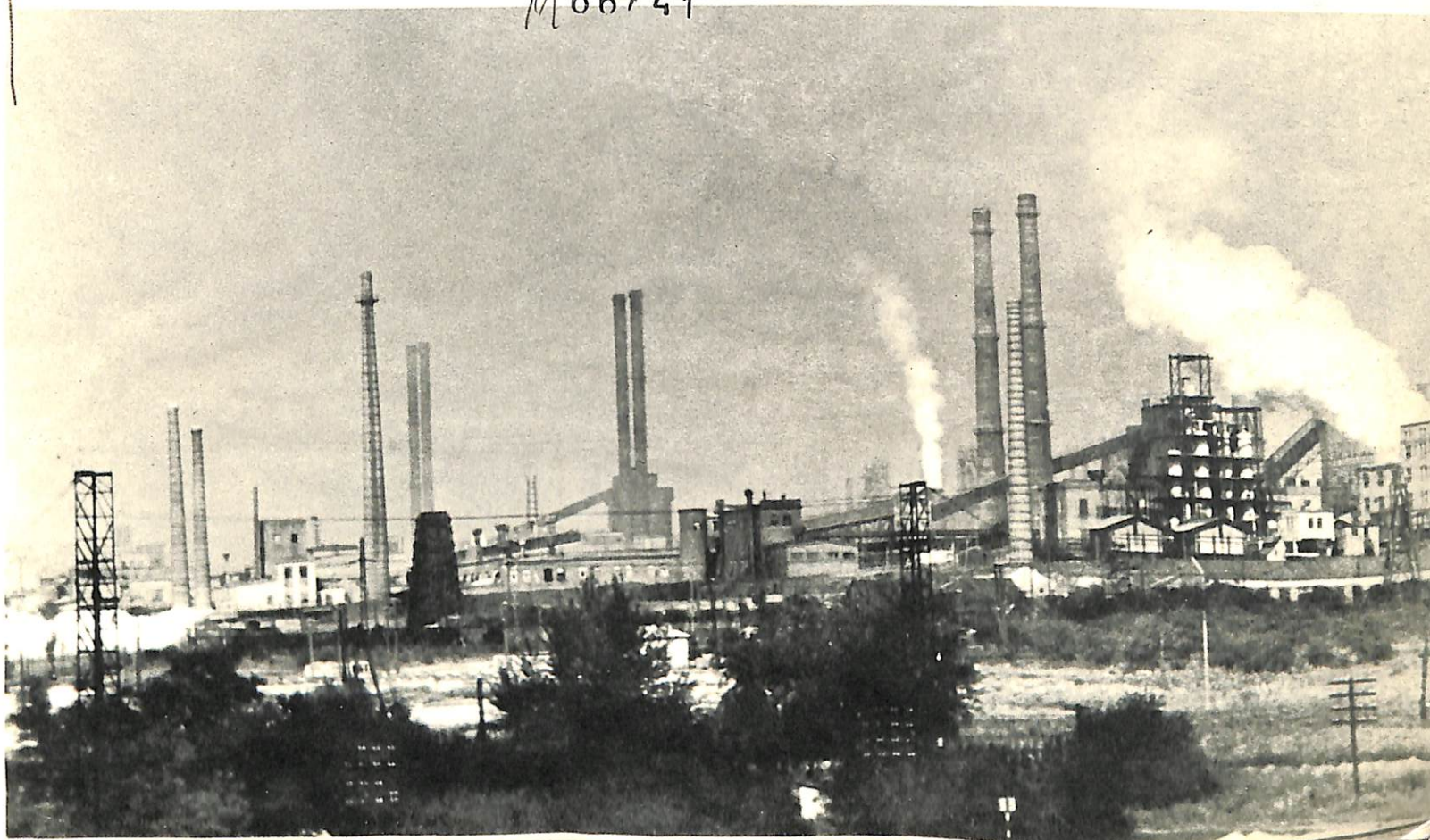
Ось куди йде енергія Дніпрогесу.
Індустріальне Запоріжжя дихає на повні груди...

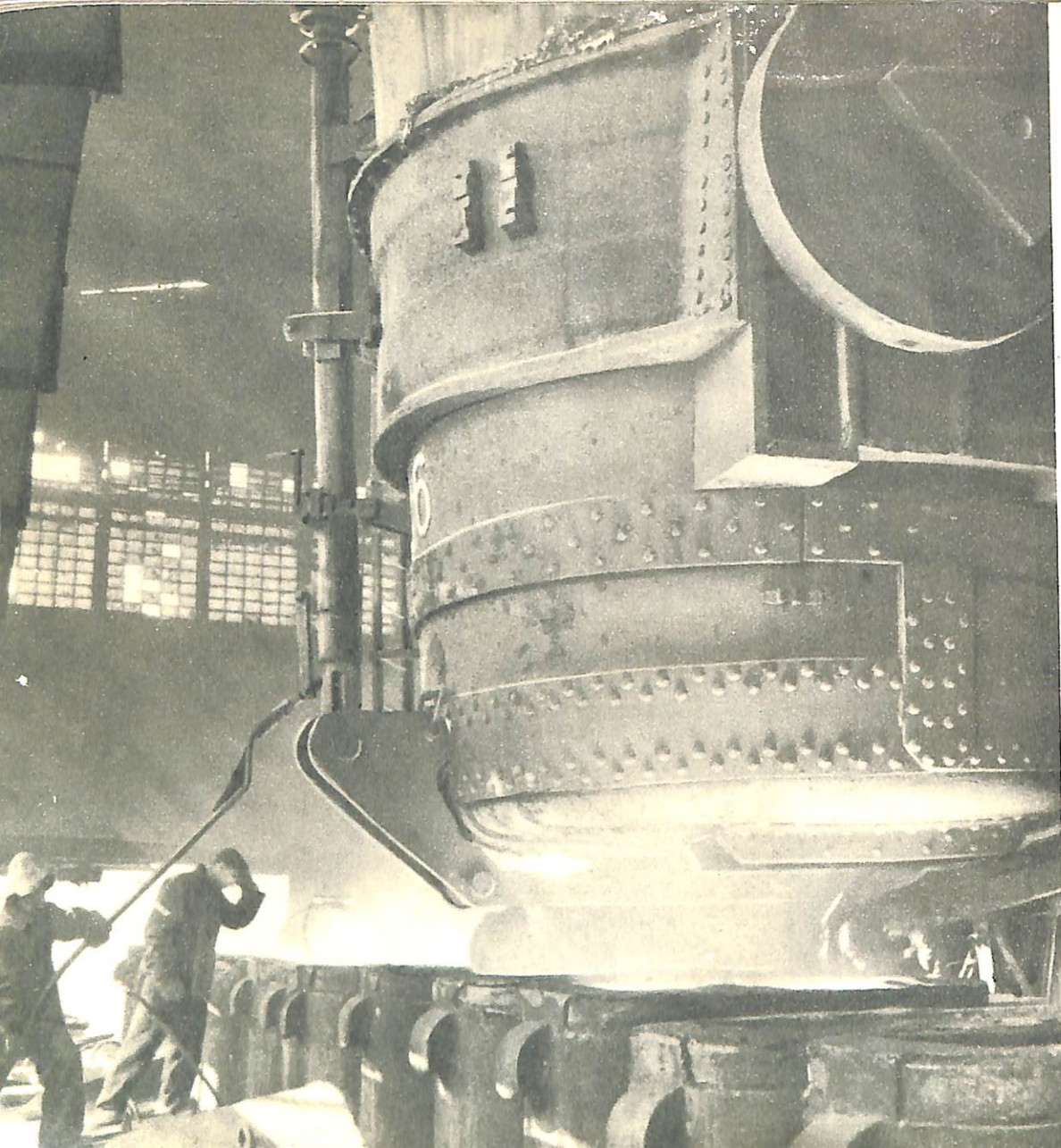
3654024

Велетні Запоріжжя...
М 66741

Велетні Запоріжжя...

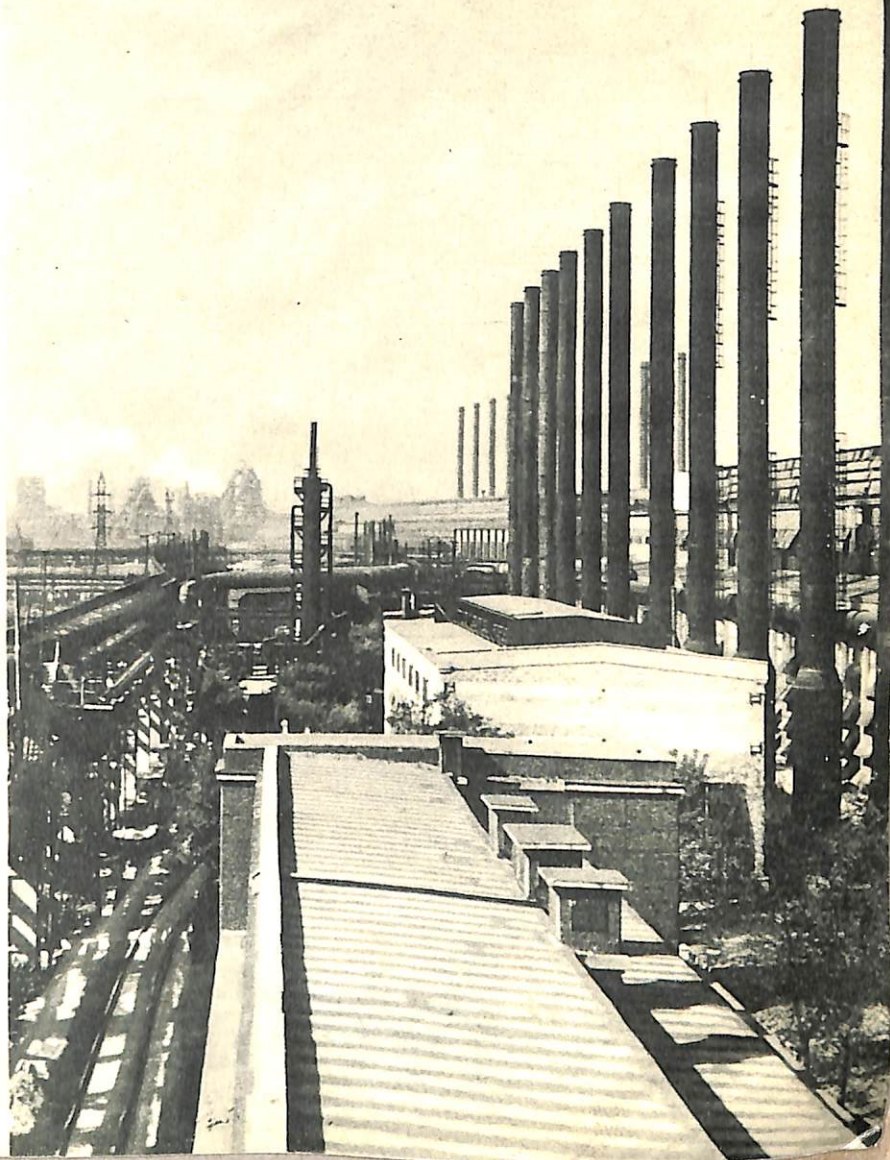
М 66741

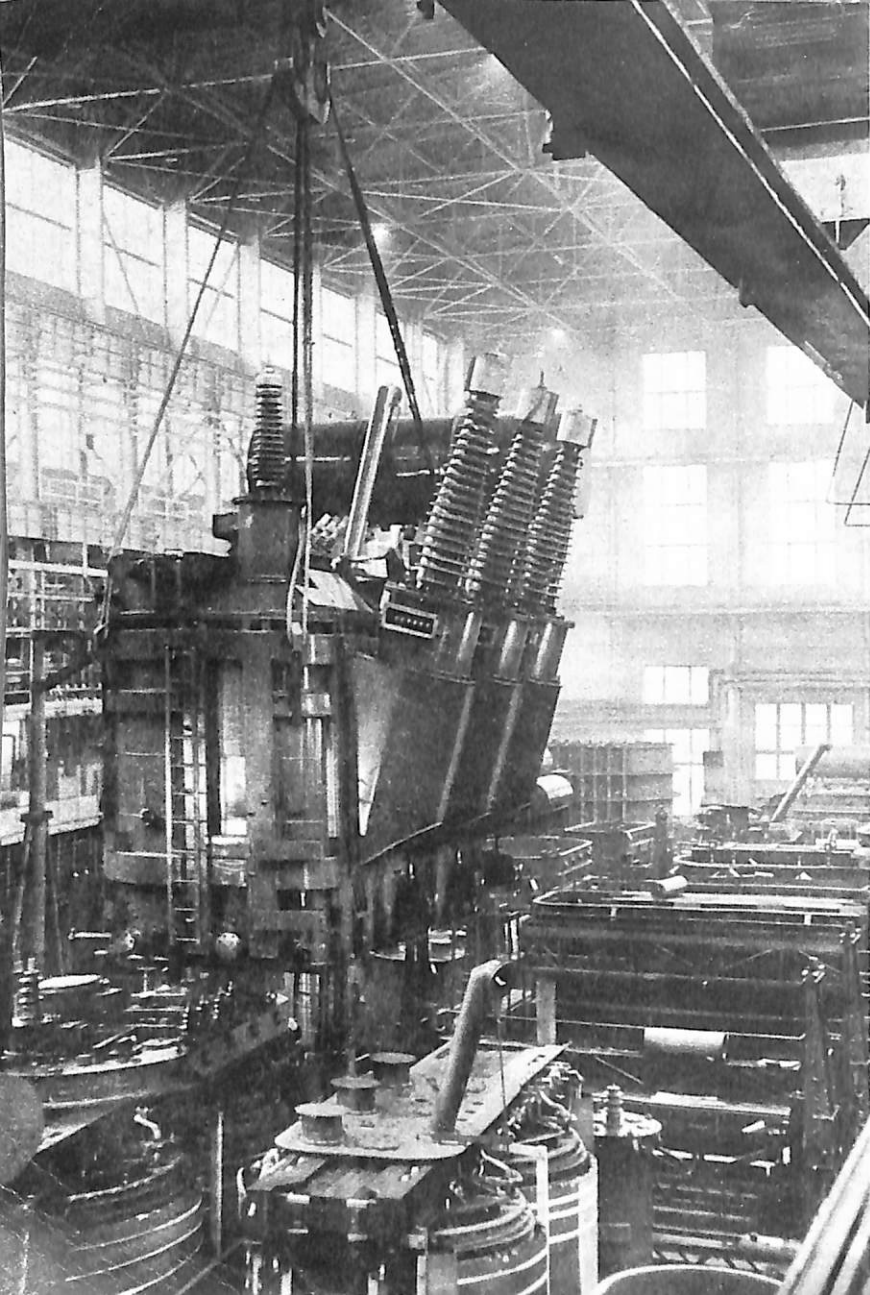

Доменный цех «Запоріжсталі».
Йде, розливається рікою запорізька сталь. Потужності заводу збільшуються з року в рік. За семирічку набагато зросте виробництво легірованих, трансформаторних, нержавіючих сталей, металу для тракторних і автомобільних заводів, білої жерсті для консервної промисловості.

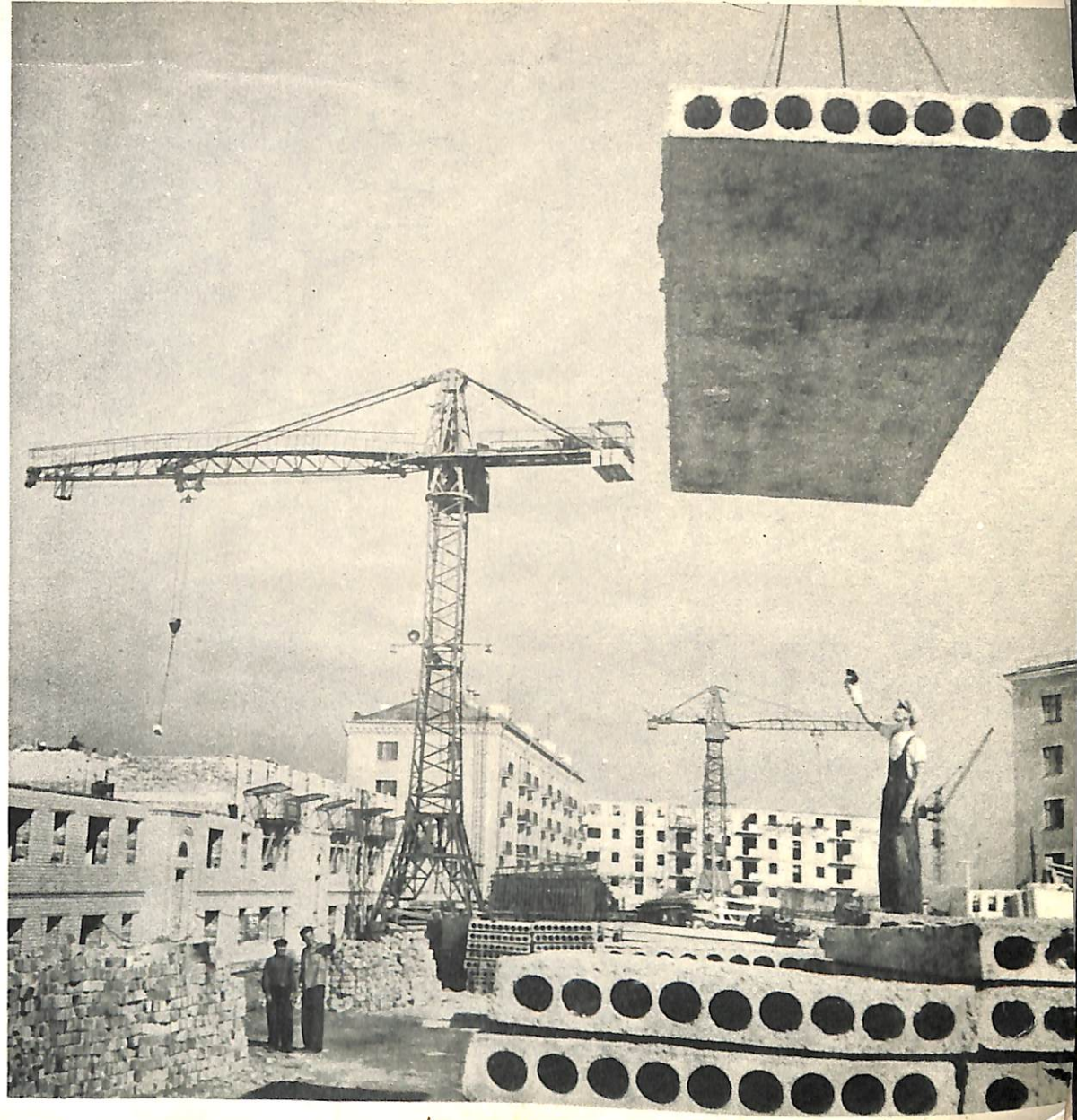
Обабіч житлових кварталів високо піднялись заводські труби. Такі ж індустріальні пейзажі стають тепер звичайними і в далекій Індії, де з допомогою Радянського Союзу будуються промислові велетні—первістки відроджуваної національної економіки. Запорізькі металурги не тільки допомагають споруджувати Бхілайський комбінат, але й навчають на своєму підприємстві індійських друзів майстерності сталеваріння.

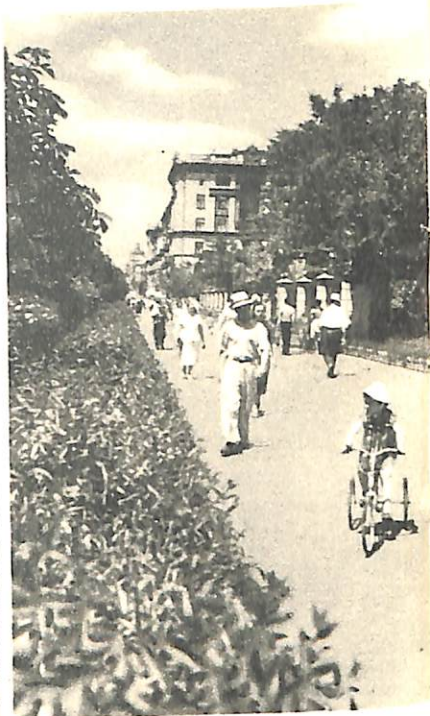
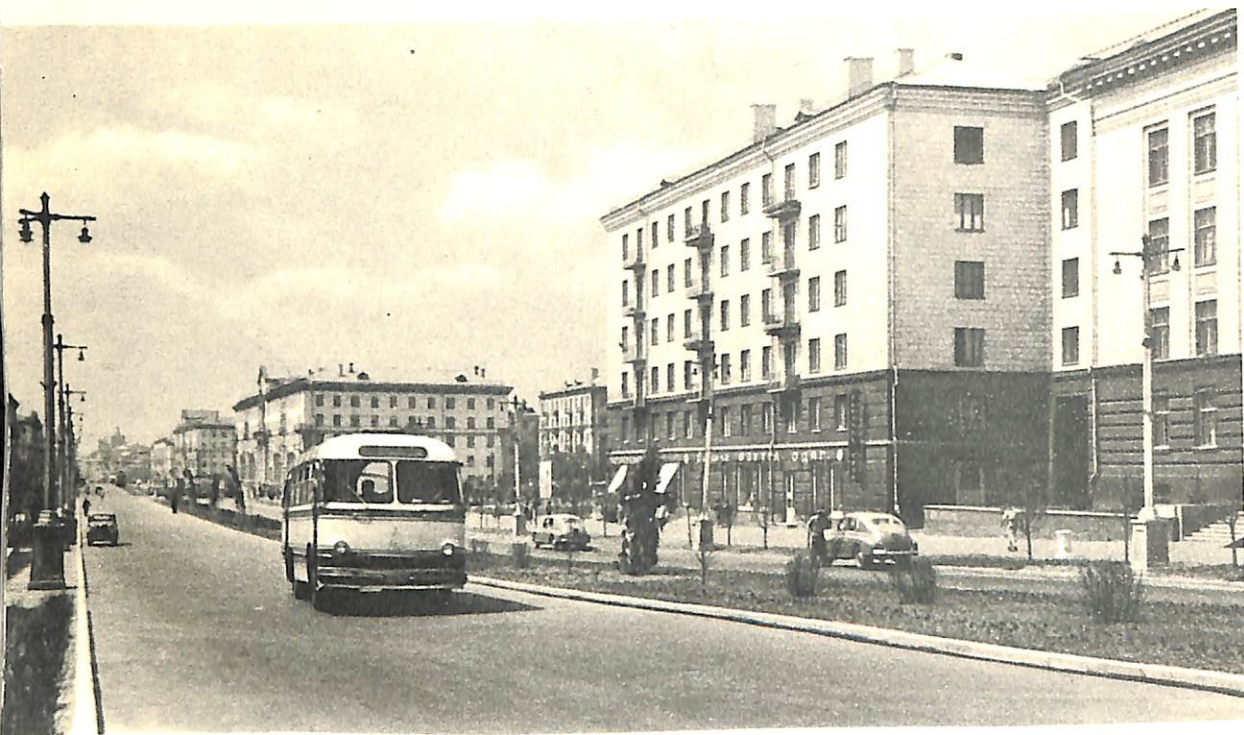

Одним з великих підприємств радянської електротехнічної промисловості є Запорізький трансформаторний завод. В цьому цеху, який ви бачите на знімку, складаються найдосконаліші трансформатори. Продукцію заводу можна зустріти на електричних станціях і лініях електропередач СРСР і соціалістичних країн.

Запоріжжя — місто високорозвинутої будівельної індустрії. Заводи по виробництву цегли, полігони збірного залізобетону та інші підприємства будівельних матеріалів дають новобудовам міста десятки тисяч тонн своєї продукції.

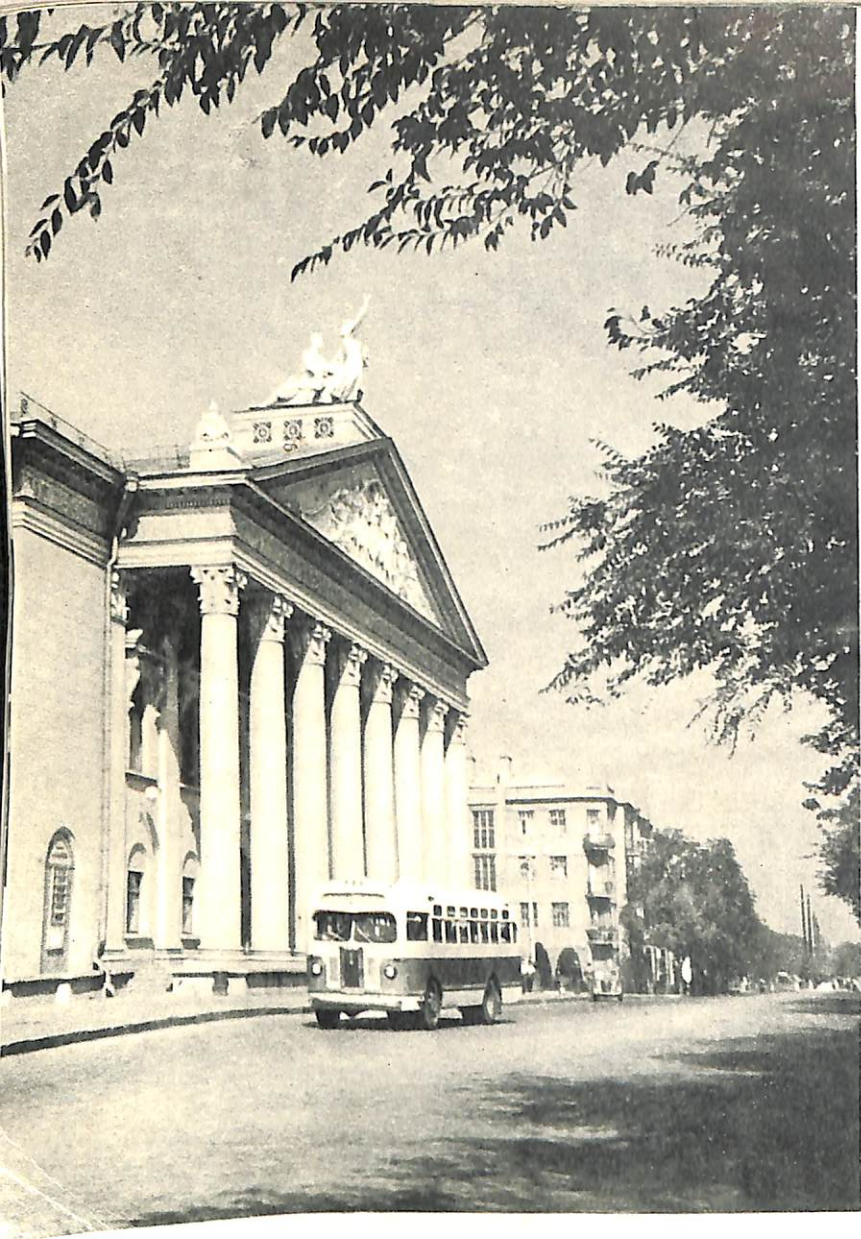

В Запоріжжі, як і в інших радянських містах, житлові будинки тепер монтуються з готових панелей, блоків та інших деталей.
За післявоєнні роки тут виникло близько 300 нових вулиць.

Один з нових житлових районів міста Запоріжжя.

Драматичний театр імені М. Щорса.

Концертний зал імені М. Глінки.

Мабуть, нема в Запоріжжі такого заводу, фабрики чи будови, де не було б колективів художньої самодіяльності. Тут і браві танцюристи, тут і бандуристи...

Чудовим Палацом культури володіють енергетики.

Будинок фармацевтичного інституту.

Новий будинок Запорізького
металургійного технікуму.

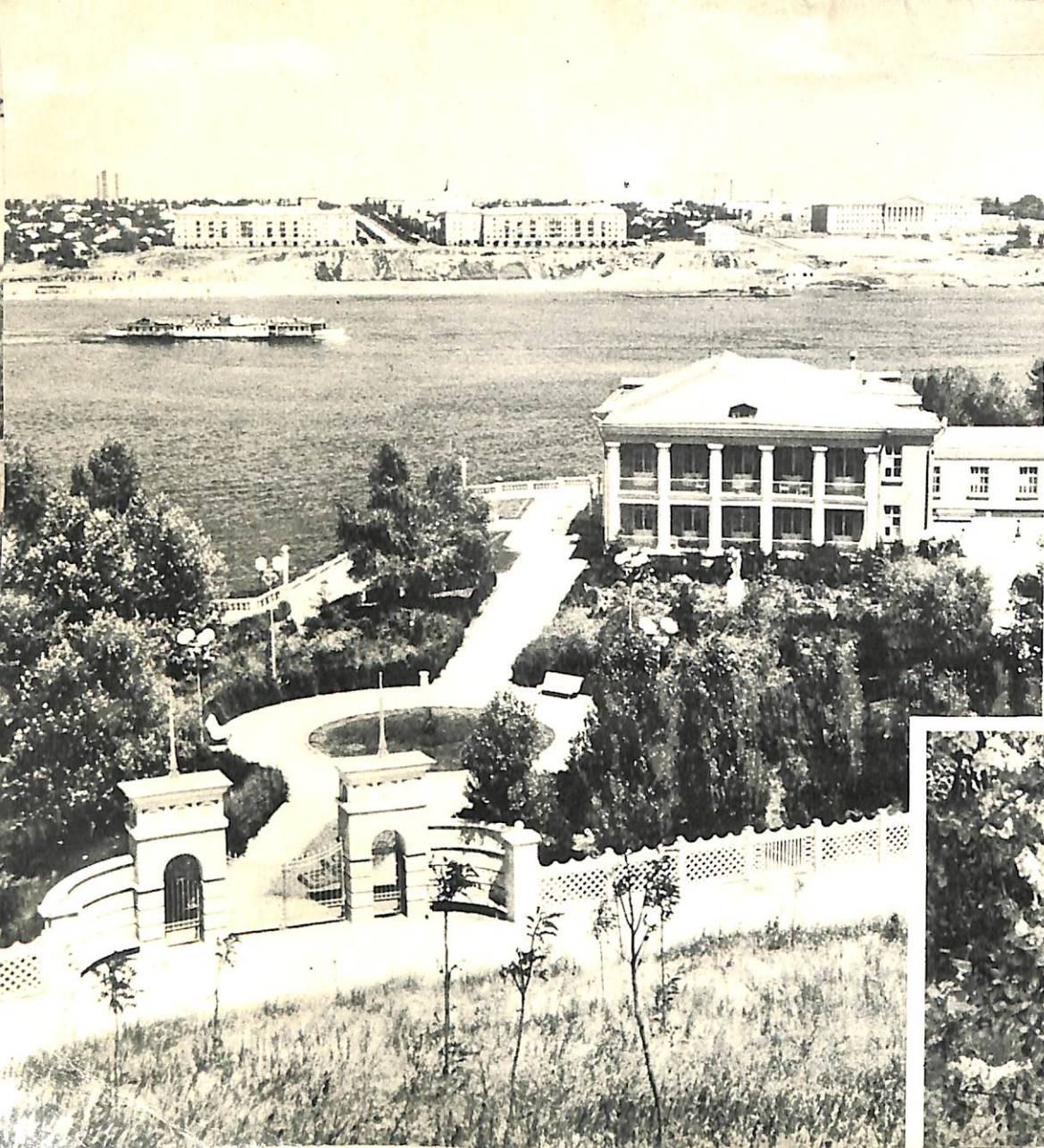
На прогулянці.

Юні мічурінці...

Авіамоделісти.

В Запоріжжі—широка сітка медичних закладів, шість лікувальних профілакторіїв. Один з них, що належить заводу «Дніпроспецсталь», розташований у мальовничому куточку Хортиці.

Озеро імені Леніна, Каховське море, заливні луки, тихі заводі, що заросли очеретом,—прекрасні місця мисливства, спортивного і промислового рибальства.

Маленький Александровськ в минулому губився в гарячих степах Придніпров'я. А тепер Запоріжжя—велике індустріальне місто, що широко і привільно розкинулось на берегах Дніпра, місто, біля стін якого плещуть хвилі озера імені Леніна і Каховського моря.

І плывуть тепер на північ і південь від цього міста пароплави і каравани барж з вантажами семирічки. Є що везти із Запоріжжя—міста чавуну і сталі, енергетики і машин, міста великого майбутнього.

Вечірній етюд.

Фото
О. Красовського

Автор тексту
Д. Донської

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА
І МУЗИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР
КИЇВ — 1960

Редактор *В. Костюк*
Художній редактор *О. Кузьменко*
Технічний редактор *К. Контар*
Коректор *Я. Попова*

ЗАПОРОЖЬЕ
(на українском языкe)

БФ 23550. Здано на виробництво 30. VIII. 1960 р.
Підписано до друку 1. X. 1960 р. Папір 70X92 1/16
—1,125 пап. арк.-2,63 друк арк. Обліково-вид.
арк. 3,5. Зам. 1003. Тираж 10000.
Ціна 5 крб. З 1. I. 1961 р. — 50 коп.
Фабрика кольорового друку
Головполіграфвидаву Міністерства культури УРСР
Харків, вул. Карла Маркса, 1.

